

עירובין דף ג

קושיות על רב שאמר שחכמים למדו מפתחו של היכל

קושיה – בהיכל היה _____ אז למה _____	תירוץ
בהיכל היו דלתות אז למה לא צריך דלתות להתיר מבוי (לחי או קורה מספיק)?	דלתות היכל לצניעות בעלמא הוא דעבידן
בהיכל היה פתח רחב 10 עם צרות הפתח אז למה במשנה כתוב שצורת הפתח מועיל ליותר מרחב 10?	רב לא הסכים עם הגירסה במשניתנו וסבר שיש למעט פתח יותר רחב ב10 אמה אפילו אם יש תורת הפתח (בדיוק כמו שהיה בהיכל)
בהיכל היה אמלתרא (קורה מיוחדת שמושכת את העין) שלא היה למעלה מ20 אמה אז למה רב בעצמו אמר שבמבוי אפשר לשים אמלתרא למעלה מ20 אמה?	<u>רב יוסף</u> – רב לא אמר את ההלכה הזאת אלא זה ברייתא ואם כן אין קושי על רב עצמו <u>קושי של אבני</u> : זה עדיין קושי כי איך רב חולק על ברייתא? <u>תשובה</u> : זה מחלוקת תנאים ורב מסכים עם מי שלא מתיר

ברייתות סותרות או לא?

	ברייתא	ברייתא
	רחבה ארבע אף על פי שאינה בריאה, ואם יש לה אמלתרא - אפילו גבוהה יותר מעשרים אמה אינו צריך למעט	מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה, יותר מפתחו של היכל ימעט
הגמרא	תנא אחד – חכמים לומדים מפתח ההיכל ואמלתרא לא עובד למעלה מ20 אמה	
רב נחמן בר יצחק	סימנא בעלמא (לזיכרון) שלומדים מפתח ההיכל	צריך היכר ולאמלתרא יש היכר

קושי על רב נחמן אם הוא סובר כרבה בסוכה (שמחלוקת ר' יהודה וחכמים זה האם יש היכר למעלה מ20 אמה או לא) למה יש צורך להזכיר אותה מחלוקת גם בסוכה וגם במבוי אם ההגיון זה אותו דבר? תירוץ: צריכא - לא היינו יכולים ללמוד אחד מהשני כי אם היה רק:

סוכה	מבוי
היינו חושבים שרק בסוכה בגלל שיושבים שם, ר' יהודה מתיר למעלה מ20 אמה אבל במבוי הוא לא יתיר	היינו חושבים שרק במבוי חכמים אוסרים למעלה מ20 אמה כי אנשים הולכים ולא שמים לב אבל בסוכה יתיר

2 הגדרות שונות לאמלתרא (מחלקות ראשונים אם מדובר באצלתרות למבוי או לאמלתרות שהיו במשכן)

קיני – צורות של קיני ביצים	פסקי בארזי – קורות של ארז
ופסקי דארזי לא	כל שכן קיני
	הטעם – אם נגיד שזה בגלל שזה מאוד ארוך זה מושך תשומת לב, גם סוכה ארוכה ומושכת תשומת לב. אלא זה בגלל שהם חשובות ויש להם קלא (פרסום)

דין של רבה:

הטעם	מקצת קורה בתוך עשרים	מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים
	במבוי - כשר	בסוכה - פסול
אם בגלל שאומרים קלוש – רואים את החלק למעלה מ20 כאילו איננה	כשר	גם בסוכה אמרוה להיות כשר!
אם אומרים קלוש כשר בשניהם, זה אמור להיות פסול בשניהם	קורה הניטלת ברוח	הוא לא חמתה מרובה מצילתה
מסקנה: על כרחך נעשו כשפודין של מתכת	כשר כי לא יעוף	דחייה: עכשיו יהיה צילתה מרובה מחמתה ופסול

גירסה 2	גירסה 1	
במבוי - פסול, בסוכה - כשירה	במבוי כשר בסוכה פסולה	דברי רבה
		נסיו להבין קלוש - נדחה
דליחיד היא - רמי אנפשיה ומדכר, מבוי דלרבים היא - סמכי אהדדי, ולא מדכרי. דאמרי אינשי: קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא קריא	סוכה דליחיד היא - לא מדכר, מבוי דלרבים - מדכרי אהדדי	דברי רבא מפרזקיא
סוכה דאורייתא - לא בעי חיזוק, מבוי דרבנן - בעי חיזוק	סוכה דאורייתא - אחמירו בה רבנן, מבוי דרבנן - לא אחמירו ביה רבנן	רבינא אמר

דין של רבה :

מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך למעלה מעשרים	מקצת קורה בתוך עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים	הטעם
בסוכה - כשר	במבוי - פסול	
כשר	גם במבוי אמור להיות כשר	אם בגלל שאומרים קלוש – רואים את החלק למעלה מ20 כאילו איננה
הוא לה חמתה מרובה מצילתה	קורה הניטלת ברוח	אם אומרים קלוש כשר בשניהם, זה אמור להיות פסול בשניהם
	<u>דחיה</u> : גם אצל מבוי אמור להיות כשר כי נעשו כשיפודין של מתכת!	מסקנה: על כרחך נעשית חמתה מרובה מצילתה

מאי הוי עלה?

1. רבה בר רב עולא אמר: זה וזה פסול.

2. רבא אמר: זה וזה כשר - חלל סוכה תנן, חלל מבוי תנן.

חיזוק לדברי רבא: אמר ליה רב פפא לרבא: תניא דמסייע לך, מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה יותר מפתחו של היכל - ימעט. והיכל גופו - חללו עשרים.

קושי לרבא: איתיביה רב שימי בר רב אשי לרב פפא: כיצד היה עושה - מניח קורה משפת עשרים ולמטה.

תירוץ: אימא ולמעלה.

קושי על התירוץ: והא למטה קתני!

תירוץ: הא קא משמע לן: דלמטה כלמעלה, מה למעלה - חללה עשרים, אף למטה - חללה עשרה.

אמת כלאים	אמת סוכה ואמת מבוי	
באמה בת ששה	באמה בת חמשה	
לקרחת הכרם ולמחול הכרם	לגובהו ולפירצת מבוי	עקומה
קושי	והא איכא משך מבוי/סוכה בארבע אמות דלקולא	
תירוץ 1	כרבנן, דאמרי אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו ושולחנו	כמאן דאמר בארבעה טפחים
תירוץ 2	בארבע אמות, ורוב אמות	קאמר
לעולם רבי שמעון, ורוב אמות קאמר		